

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum III. De generosa resignatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

tū; sicut ergo Artifices etiam minus periti, si ideamsem
mam perfectam sunt nacti, atque in eam materiam liqui-
stam infuderint, haud dubiè perfectam quoque image
producent; ita meritò sparari etiam potest, Pastore per
etissima opera producturum, si ea perfectissimis Christi
nibus velut exemplari conformare studuerit. Tertio, ut
frequenter super actiones suas reflectat, &c, quae emendare
videbuntur, accuratè corrigere studeat; neque enim
cari satis potest, quantas vires habeat hæc reflexio al-
dam actionum humanarum perfectionem procurandam.

MEMBRUM III.

De Generosa Resignatione.

Qu. 1. In quo consistat hac Resignatio? Rz. in sequenti
Primo, ut non statim Pastor abiciat animum, si non pos-
vellet, videat proficere suos Parochianos; nam, ut saepius
nonnemo dixit: Sape eū, qua sanari ratione non posse
tempore sunt sanata; non videtis, inquit S. Chrysostom.
hom. 41. in Gen. quantā DEVS non longanimitate tollerat,
quomodo quotidie negligimus obtemperare eius mandatis?
que sic cesset à cura nostra? Simili ergo modo nos erga
nobros bene affecti, magnam faciamus diligentiam. Secundum,
ut non tristetur, si forte labores suos omni fructu deficiat;
advertisit; sed potius saluberrimam S. Bernardi l. 4. de
fid. lib. admonitionem in memoriam revocet: Noli
earam exigeris, non curationem. Audisti: curam illam
& non earam, vel sana illum. Verè dixit quidam: non ego
dico semper, relevetur ut ager: Ita & quanto fac tu, quod
est: nam DEVS, quod suum est, satis absque tua sollicitudo
anxietate curabit: planta, riga, fer earam, & tuas ex-
partes; sicut incrementum, ubi volueris, dabit DEVS; mihi
noluerit, tibi deperit nihil, dicente Scriptura, reddet DEVS
cedem laborum Sanctorum suorum. Imitetur ergo Angelus
magna tranquillitate dicentes, Jerem. 51. Curacionem
tylonem, & non est sanata, derelinquam eam, & non
unusquisque in terram nostram. Tertiò, ut, cum DEVS
piosam laboribus illius benedictionem, fructumque con-
serit, non tam ob ipsum hunc fructum, quam ob im-
sanctissimam DEI voluntatem lætetur, illudque Daniel.

Psal. 113. usurpet: Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam; quem in finem proderit saluberrimum Christi monitum in memoriam revocasse: Cùm feceritis omnia, qua precepta sunt vobis, dicite: servi inutilles sumus; quod debuimus facere, fecimus. Luc. 17.

Qu. 2. Quare Pastor tantopere dicit resignationi studere aboas? Rz. ob triplicem fructum, quem ei affert; quorum primus est Spes fructus etiam inexspectati secuturi; ut enim Rusticus ille, qui omnem à DEO tempestatem tranquillo animo accepit, & optimam duxit, quam D E O permettere placuit, optimos semper in agris suis fructus habere meruit; ita idem quoque Beneficium ob similem resignationem Pastor sperare poterit. Secundus, *Magna animi tranquillitas*; quia, ut bene Thomas Kemp. l. 3. c. 11. in persona Christi dixit: Si ego sum in causa, bene contentus eris, quomodo cumque ordinavero: tunc nimurum imperabit iterum Christus ventis & fluctibus curarum ac sollicitudinum in anima concitatum, & erit tranquillitas magna. Tertius est, *Invicta inter difficultates Constantia*: cùm enim inconstans & tedium inter labores potissimum ex nimio fructus ex ijsdem reparandi desiderio oriatur, facile inter ojusmodi difficultates immobilis & invictus permanebit, qui tale desiderium ad Divinæ dispositionis rectissimam normam moderari, atque componere studuerit.

CAPUT II.

DE MEDIIS A PASTORE
ADHIBENDIS.

VAria sunt media, quæ adhiberi possunt à Pastore ad finem suum obtainendum; alia enim sunt iatrinseca, alia extrinseca; alia corporalia, alia spiritualia; alia positivè disponunt, & juvant ad finem, alia negativè tantum, quatenus scilicet varia pericula vel impedimenta removent. De singulis hoc capite aliquid breviter dicendum.

§. I.

De Medijs Spiritualibus.

Qu. 1. Qua medis spiritualia à Pastore adhibenda sint: Rz.
C 4 sequen-